

Saps què és un amic?

Saps què és un amic?
Segurament no és fàcil respondre.

© JMS 1979-1997

Reproducció autoritzada, fora dels casos que es vulgui fer, directament o indirectament, amb qualsevol tipus de finalitat comercial.

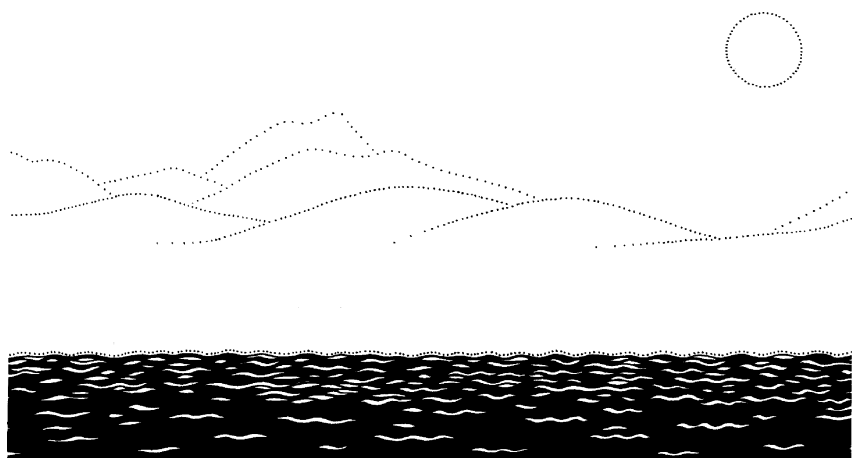
De vegades, un amic és...
Com un coixí quan tens son.
O com un glop d'aigua fresca quan tens set.

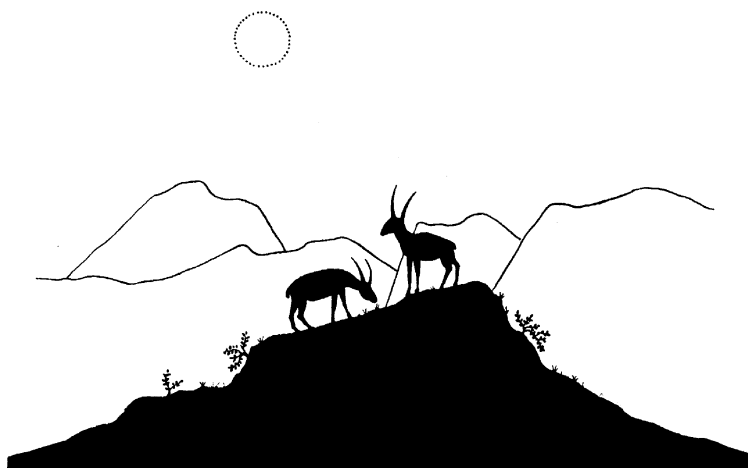
Un amic sovint és una cosa meravellosa.
Tenint-lo o no tenint-lo la vida pot ser tan diferent com que
un dia d'hivern surti el sol o que els núvols ens l'amaguin.
Sí, tenint un amic tot és diferent.

Quan tens un amic el cel és més blau.
Els arbres més verds.
Els camins més planers.
La farigola més perfumada.
L'aigua més fresca.
No te n'adones, i vas somrient per la vida.

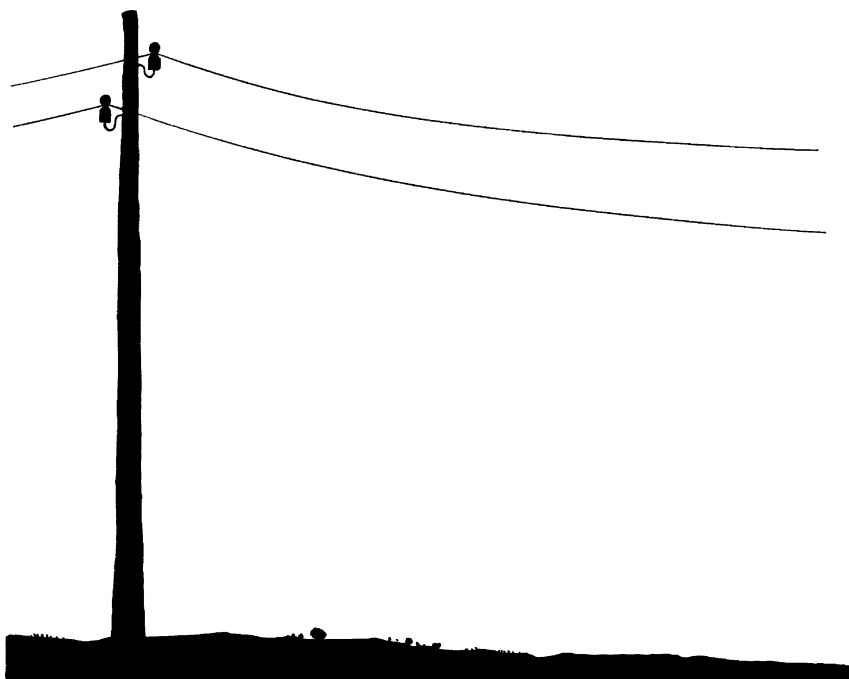
Amb un amic sovint és igual on vagis.
Pots anar a tot arreu.
O no anar enlloc.
És igual, amb ell tots els llocs són bonics.
Perquè allò més bonic és que estàs o vas amb ell.

De vegades, l'amic et desconcerta.
I és que no et diu sempre el que vols sentir.
I potser fins i tot arribes a pensar que ni t'escolta...
Però és que t'estima, i no et pot dir sempre que sí.

De vegades, és clar, l'amic també s'equivoca.
Les pedres, la molsa, els pals de telèfon, no
s'equivocoquen mai, però les persones sí.
Tots ens equivoquem alguna vegada.

Quan passa, cal recordar això,
que no som pals de telèfon ni pedres.
I que és millor tenir a prop un amic,
i que potser s'equivoqui algun cop,
que tenir una pedra, i que mai passi res.

Un amic sap que les coses importants de debò són
les coses petites.

Aquestes coses petites que sovint es trepitgen i es
trenquen de tan de pressa com anem per la vida.

I el més trist és que ja gairebé ni ens n'adonem,
d'aquesta trencadissa!

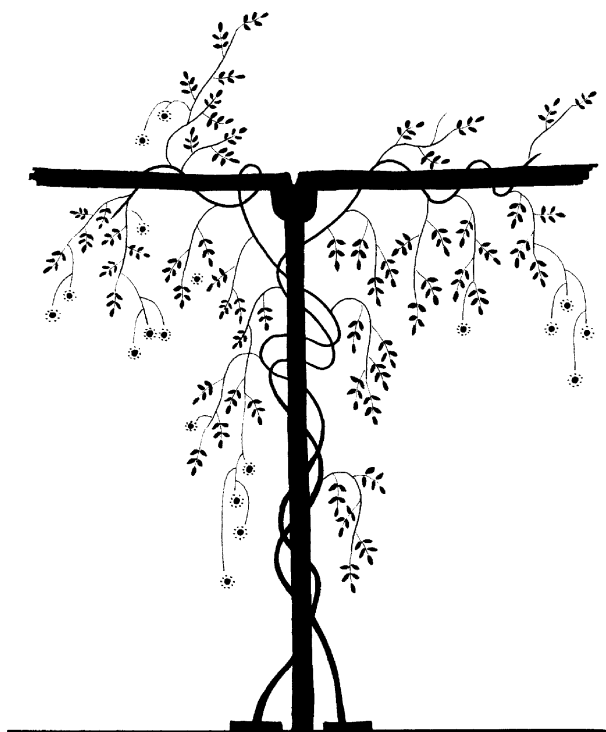
En aquest món tan gran, comptar amb un amic
pendent de les coses petites és una meravella.
Perquè t'ho encomana, i de mica en mica també
aprens a valorar les coses petites.
I això llavors ja són dues meravelles.

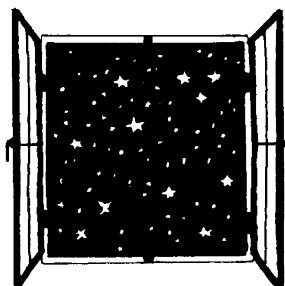
Un amic no et retreu les coses.
Te les explica.
Té paciència.
Busca sempre la teva part més bonica.

Busca la teva part més bonica i així, aquesta part,
contenta, s'eixampla i creix.
I llavors, com que aquesta part bonica ocupa més espai,
les altres no hi caben i s'han d'anar fent petites.
I gràcies a l'amic som cada dia una mica millors.
Per això l'amistat és tan meravellosa.

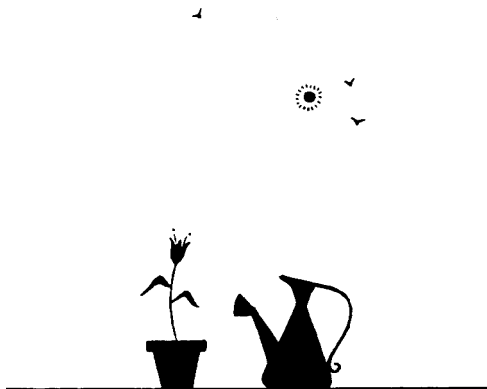
Amb un amic pots parlar, passejar, riure, jugar...
De vegades, també et pots enfadar.
Fins i tot el pots oblidar.

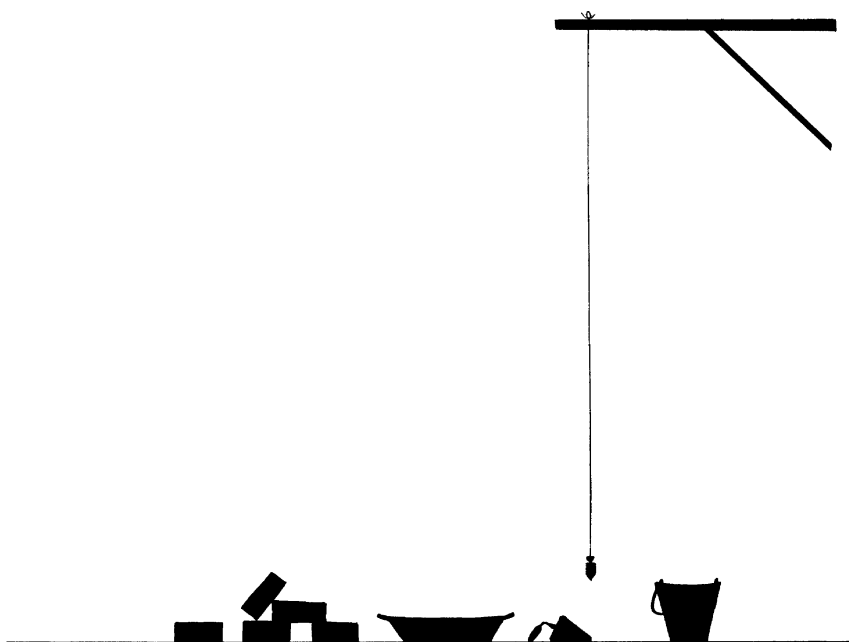
Però, quan cal, apareix.

Però, ahora, un amic també és com una flor.
Una flor s'ha de regar, i millor sovint.
I tenir-la a un lloc assolellat.
I mirar-la amb bons ulls, que s'adoni que t'agrada.
I ensumar-la amb gust.
Com més cura en tens, es fa més bonica.

De vegades, mantenir una amistat no és fàcil.
Les coses que valen la pena de vegades costen una mica.

Si vols fer un pastís, has de comprar farina, llet, ous llevat i sucre.
O pots anar a una pastisseria i comprar-ne un.
Si vols menjar figues, pots demanar un esqueix, plantar-lo
després, regar-lo sovint i, al cap d'uns anys, tindràs una bonica
figuera, plena de figues quan arribi el setembre.

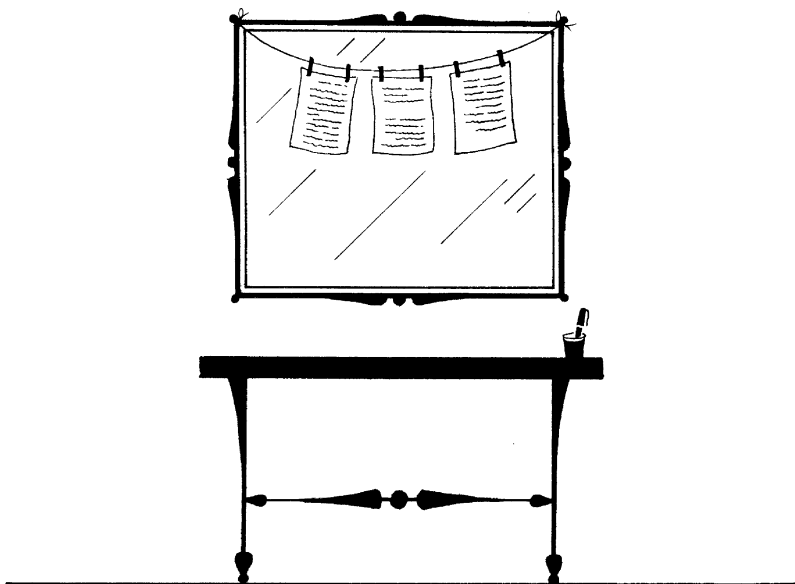
Però si vols un amic no pots anar a una botiga, ni
demanar-ne un esqueix.
És una cosa diferent, de vegades molt fàcil, d'altres
més difícil, i sovint bastant misteriosa.

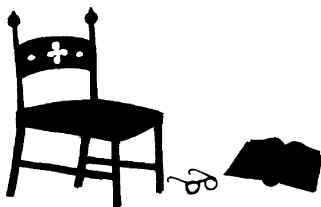
Un amic no és un moble.
Ni unes estovalles.
Ni un calaix de mals endreços.
De vegades, es confonen les coses, i és trist.
Sí, sempre és trist que les coses més boniques
es tornin coses tristes.

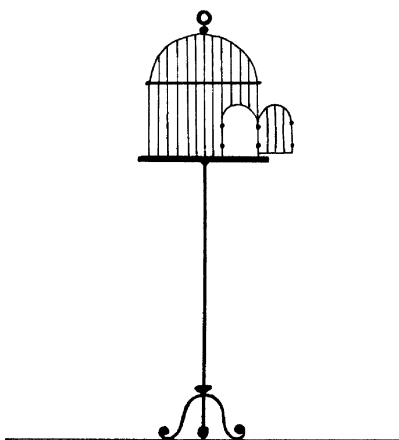
Un amic tampoc és un mirall.
Ni un paper en blanc, per tal que tu hi facis un dibuix.
Un amic és més aviat com un llibre tot ple de paraules,
les quals tu has d'anar llegint de mica en mica,
procurant entendre-les totes.
I és més difícil del que sembla.

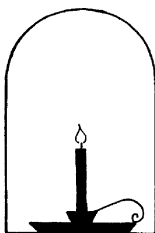
Entendre les paraules, i tot allò que
no es pot dir amb les paraules.
Sí, és més difícil del que sembla.

Un amic és com un ocellet de colors que ha fet el niu al
costat del teu cor.
Si sense adonar-te'n li comences a fer una gàbia, per bonica
que sigui, s'anirà entristint, cada dia una mica més.

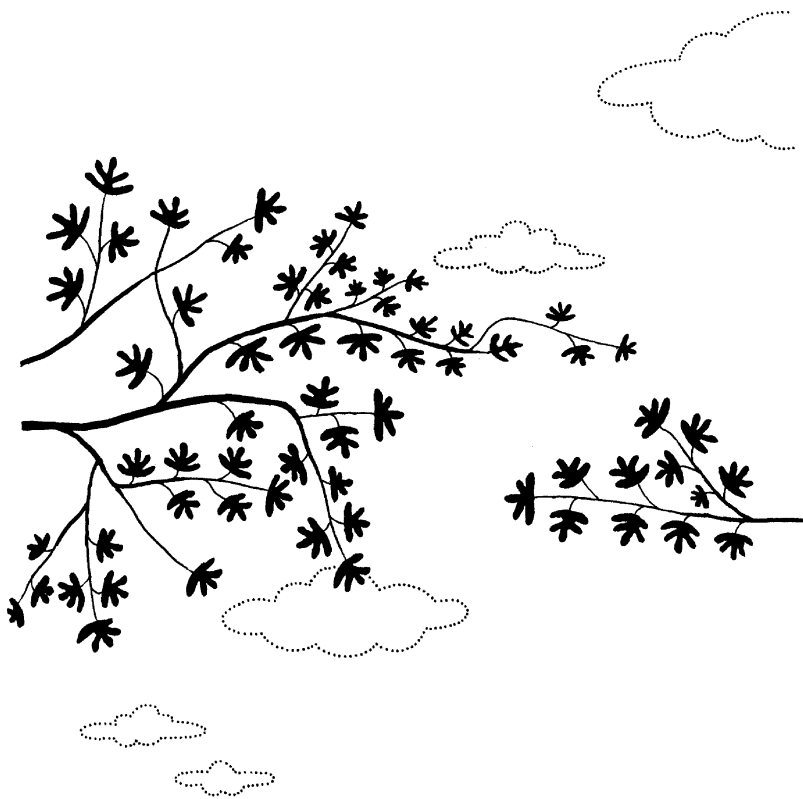
Cal molt de respecte.
I dolçor, delicadesa, franquesa.
I de vegades paciència.
L'amistat, més que una gran flamarada de sarments,
és com un cali persistent de roure o d'alzina.

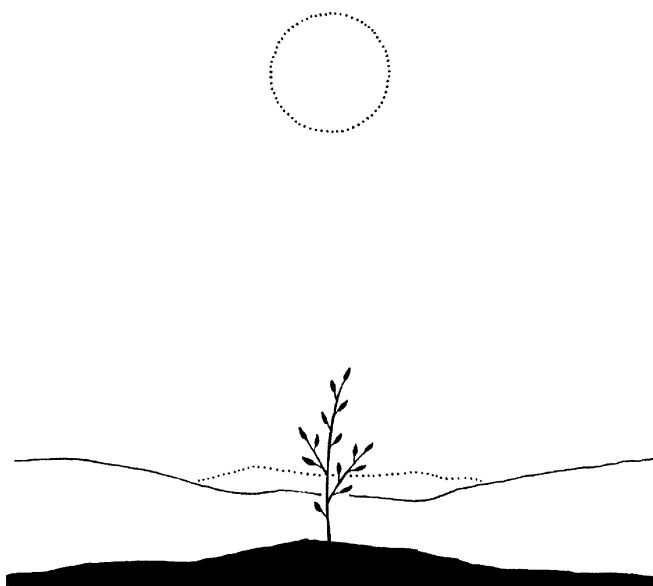
I és que això de l'amistat és molt especial.
I de vegades complicat.
De vegades, aquestes paraules, amic, amistat, són com papers
que es fan servir per embolicar coses diferents.
Un hi embolica un arc de Sant Martí, un altre una papallona de
colors, un altre una cassola plena de cigrons o llenties, un altre...

Llavors, no és difícil fer-se embolics.
I, de vegades, desfer els embolics costa més del que sembla.

Un amic de debò és un tresor.

És la cosa més bonica de totes les coses boniques.

